

РЕШЕНИЕ

№ 805

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9888** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 38900 от 31.10.2022 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 195530 от 20.09.2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от К. В. П., ЕГН: [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], чрез адв. Н. Ц., [населено място], [улица], ет. 4, ап. 19 против Решение № 3397 от 12.09.2022 г., постановено по НАХД № 2455/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-и състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/, серия К № 3850884, издаден от Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ е наложена глоба в размер на 650 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 вр. ал.1 от ЗДвП.

С депозираната жалба се навеждат доводи, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Касаторът твърди, че нарушението е заснето извън населено място, но ограничението на скоростта не е било 90 км/ч, а 50 км/ч, което обстоятелство е останало недоказано по делото. Изтъква се, че доказателствената тежест за посоченото обстоятелство е изцяло на страната, която налага наказанието. Моли съда за отмяна на оспореното решение и на потвърденото с

него НП, както и да му бъдат присъдени разноски. В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. А., която оспорва жалбата. Представя писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, 18-и касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

От фактическа страна е установено, че товарен автомобил марка „П.“, модел „Б.“ с ДК № СА 0181 ХР е собственост на "Пикник-17" ООД с управител към 03.08.2020г. К. В. П.. Срещу последният бил издаден електронен фиш серия К № 3850884 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство за това, че на 03.08.2020 г. в 12:41 часа в извън населено място по Околовръстен път на [населено място] до бензиностанция "Ш." – К., с посока на движение от бул. Б. шосе към бул. Ц. шосе, товарен автомобил марка „П.“, модел „Б.“ с ДК № СА 0181 ХР е бил засечен да се движи със скорост от 108 км/ч, при забрана за движение със скорост над 50 км/ч., установена с ПЗ В-26. Скоростта на товарния автомобил била измерена с автоматизирано техническо средство - видеосистема № TFR1-M 619.

За да потвърди ЕФ, СРС е приел, че ЕФ е издаден при спазване на законовите изисквания и съдържа посочените в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП реквизити, извършването на вмененото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана отговорност на нарушителя.

Така постановеното решение е правилно.

Касационната инстанция споделя изцяло правните изводи на районния съд.

В електронния фиш като нарушена е посочена законната разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, според която, когато скоростта, която не трябва да се превишава е различна от посочената в ал. 1, това се сигнализира с пътен знак.

Безспорно се установява, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на административно наказание на касатора, тъй като категорично е констатирано несъобразяване от негова страна с правилото на чл. 21, ал. 2 ЗДвП и по - конкретно, въведената забрана за превишаване на скоростта на движение повече от 50 км/ч. Санкционната разпоредба е правилно посочена, като наказанието е правилно индивидуализирано в законоустановения му размер. В конкретния случай в електронния фиш е записано, че става въпрос за пътен знак В26, който ограничава скоростта до 50 км/ч. Неоснователно се явява оплакването в касационната жалба, че по делото не е безспорно доказано, че на мястото на извършване на нарушението ограничението на скоростта е било 50 км/ч. По делото са представени доказателства, от които ясно се вижда, както мястото на извършване на нарушението, така и че е поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 50 км/ч.

Установената скорост на пътното превозно средство е била 111 км/ч, превишението е 58 км/ч. В електронния фиш ясно е посочено, че санкционната разпоредба, на която е

основано наложеното наказание е чл. 182, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, според която водач, превишил разрешената максимална скорост в извън населено място, се наказва, както следва: за превишаване над 50 km/h - с глоба 600 лв., като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв.

При събраните в производството доказателства, правилно административно наказващият орган е издал електронен фиш и съответно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на деца. При безспорно установено нарушение, нарушител и неговата вина, при което правилно и законосъобразно е издаден електронен фиш. Наложено наказание съответства на тежестта на извършеното деяние и на личността на нарушителя.

В заключение, съдът намира, че оспореното решение, с което е потвърден обжалваният електронен фиш, е постановено в съответствие с процесуалния и материалния закон. Ето защо, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 5 вр. ал. 4 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на парваната помощ, в размер на 80 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София – град, XVIII касационен състав:

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3397 от 12.09.2022 г., постановено по НАХД № 2455/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 12-и състав.

ОСЪЖДА К. В. П., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.